

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/200/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

244/2019. (IX. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2019. május 26-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2019. szeptember 19-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra és dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a 2019. március 22-én és 2019. május 26-án történt rendőri intézkedés (felvilágosítás kérés, igazoltatás) miatt, valamint mivel a szóban előterjeszteni kívánt panaszát a Rendőrkapitányságon nem vették fel, 2019. május 26-án, elektronikus úton panaszt terjesztett elő.

I.

A beadvány szerint 2019. március 22-én a délutáni órákban 2 egyenruhás rendőr jelent meg a panaszos házában. Az egyik rendőr a panaszos ingatlanának területén, füves részen állt. A rendőrök „jöjjön ki egy pillanatra”, majd „jöjjenek mindannyian ki, jó?” felszólítással hívták ki a házból a panaszost és családját. A panaszos – beszámolója szerint – hiába kérdezte a rendőröktől, hogy mit szeretnének, ők csak „bámulták” a panaszost és családját. A rendőrök végül pusztán annyit közöltek, hogy ólom golyót találtak egy bicikli gumijában.

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök nem köszöntek a napszaknak megfelelően, nevüket, rendfokozatukat, az intézkedés célját nem közölték, a panasztételi lehetőségekről őt nem világosították fel. Hiába kérte a rendőrök jelenviszonyát, azokat nem kapta meg.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos beszámolója szerint az intézkedés során úgy érezte, hogy őt gyanúsítottként kezelik. Végül elkérték a panaszos és családja személyes adatait, majd távoztak. Az intézkedés során a rendőrök elmondták, hogy tanúkat keresnek, ám a környéken csak a panaszostól és családjától kértek felvilágosítást.

A panaszos ezt követően 2019. március 29-én, elektronikus úton panaszt terjesztett elő a Rendőrkapitányságon, amelyet azonban visszautasítottak, mondván, hogy azt személyesen, postai úton, vagy ügyfélkapun keresztül lehet csak előterjeszteni. A panaszos ennek megfelelően 2019. május 26-án, szombaton 21 óra és 21 óra 50 perc közötti időben telefonon érdeklődött, hogy tud-e személyesen panaszt tenni a Rendőrkapitányságon, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy igen. Ennek megfelelően 22 óra körül a panaszos megjelent a Rendőrkapitányságon abból a célból, hogy szóban panaszt tegyen. A panaszossal a Rendőrkapitányságon az egyik rendőr „flegmán közölte”, hogy „Fél tizenegykor panaszt tesz, nem ér rá? Jöjjön vissza hétköznap!”. A panaszos úgy érezte, hogy vele szemben támadó hangnemben lépnek fel, őt meg akarták félemlíteni. A panaszossal közölték továbbá, hogy „Ha lejár a panaszbeadvány időpontja, mi felelősséget nem vállalunk”. Ezt követően a panaszost a Rendőrkapitányságon igazoltatták, amelynek a célját a panaszos nem értette. A panaszos nem tudta panaszát előterjeszteni, amelyhez – beszámolója szerint – még hozzáfűzték a rendőrök, hogy „Nyugodtan erre is tehetsz panaszt”.

A panaszos úgy érezte, hogy a rendőrök célja az volt, hogy ő kifusson a panasztételi határidőből. Álláspontja szerint a vele szemben diszkriminatívan léptek föl, amelynek oka az ő roma származása volt.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A Robotzsaru rendszer adatai alapján a * küldési számon rögzített bejelentés szerint 2019. március 22-én 14 óra 53 perckor K. K. bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint fia kerékpárjának gumiját az iskolában valaki sörétes puskával kilőtte. A bejelentő elmondta, hogy férje most szedett ki a gumiból 2 db töltényt. A helyszínre a Hungária 1436/1 hívójelű rendőröket küldték ki. Az iskola udvarán fia a mai napon lerakta a kerékpárját, otthon vette észre, hogy a kerekei leengedtek. A rendőrök az iskola igazgatójával is beszéltek. A 2 db löszert mellékletben elhozták. Az esetről jelentés készült.

A helyszínen a Készenléti Rendőrség * Határvadász Bevetési Osztály állományában a Hungária 1436 hívójelű S. Sz. c. r. tzls. és Sz. F. r. ftörm. intézkedtek.

A rendőrök 2019. március 22-én 15 óra 17 perckor a Tevékenység-irányítási Központ utasítására jelentek meg a bejelentő házánál. A bejelentés kapcsán szükségessé vált a tanúkutatás, így az intézmény közvetlen közelében élők meghallgatása.

A rendőrök elmondása szerint ők az intézkedés során nem léptek a panaszos ingatlanának területére, végig közterületen, a járdán tartózkodtak. S. Sz. c. r. tzls. jelentése szerint ennyi idő után már nem emlékszik pontosan, hogy milyen szavakkal kérték meg a panaszost és családját, hogy a „közvetlenség elvét figyelembe véve” kezdhessék meg az intézkedésüket, azonban a panaszos által leírt közlés („jöjjön ki egy pillanatra”, „jöjjenek mindannyian ki”) nem tartalmaz olyan sértő, vagy durva megnyilvánulást, amely alapjogsérelmet okozna.

A rendőrök az intézkedés során érdeklődtek, hogy a délelőtti folyamán ki tartózkodott otthon. Tekintettel arra, hogy a kérdéses időintervallumban a panaszos felesége egyedül tartózkodott otthonában, ezért őt tájékoztatták az esetről, és érdeklődtek, hogy tapasztalt-e valami rendkívülit, vagy esetleg hallott-e lövés hangot. Az intézkedő rendőr elmondása szerint a panaszos a bejelentett cselekmény időpontjában nem volt otthon, így mivel tőle nem volt várható releváns információ, nem vonták intézkedés alá. A panaszost és családját a rendőrök nem kezelték gyanúsítottként, kizárólag a panaszos feleségét hallgatták meg az ügygel kapcsolatban.

A rendőrök az ügy kapcsán meghallgatták a bejelentőt, beszéltek az iskola igazgatójával, majd az intézmény környékén lévő lakóépületeket járták körbe, azonban az érintett napszakban a panaszos családján kívül senki nem tartózkodott otthon.

A fenti intézkedéssel szemben a panaszos 2019. március 29-én, elektronikus úton (email formájában) panaszt terjesztett elő. A * számon indított panaszeljáráásban a panaszost 2019. április 9-én hiánypótlásra szólították föl arra vonatkozóan, hogy beadványát a végzés kézhezvételétől számított 8 napon belül a panasz eljárás kezdeményezésére alkalmas módon – azaz írásban postai úton, személyesen, vagy ügyfélkapun keresztül – terjessze elő. A hiánypótló végzés átvételét igazoló tértivevény tanúsága szerint a végzést a panaszos 2019. április 12-én átvette. Tekintettel arra, hogy a felhívásban szereplő határidő eredménytelenül telt el, így az eljárás az * számú végzéssel, visszautasítással zárult 2019. május 15-én. A végzés átvételét igazoló tértivevény tanúsága szerint a végzést a panaszos 2019. május 17-én átvette. A végzés 2019. június 1-én véglegessé vált.

A panaszos 2019. május 25-én a késő esti órákban érkezett a Rendőrkapitányságra, ahol őt a Közrendvédelmi Osztály, Járőr- és Őrszolgálati Alosztály Szolgálatirányító tisztje, B. G. r. őrnagy szóban meghallgatta, majd tájékoztatta a panasztételi lehetőségeiről. A panaszos azon állítása, miszerint telefonon úgy tájékoztatták, hogy személyesen is tehet panaszt hétvégén, hangfelvétel nem áll rendelkezésre. B. G. r. őrnagy felvilágosította a panaszost, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő már letelt, amit a panaszos tudomásul vett. A panaszossal folytatott kommunikáció udvarias hangnemben zajlott, nem volt lekezelő, sem becsmérlő.

A panaszost a Rendőrkapitányságon a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatták, amely során a panaszos együttműködő magatartást tanúsított.

2) A hiánypótlásra felhívó végzés tanúsága szerint a Rendőrkapitányság felhívta a panaszost, hogy panaszát postai úton, ügyfélkapun keresztül, szóban (személyesen bármely rendőri szervnél, ahol a panaszt írásba foglalják), vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentumban szükséges előterjesztenie. A végzés 2019. április 9-én kelt.

3) A visszautasító végzés tanúsága szerint a panaszos nem tett eleget a hiánypótlásra való felhívásnak, így a panaszt a Rendőrkapitányság visszautasította. A végzés 2019. május 15-én kelt.

4) A tértivevények tanúsága szerint a hiánypótlásra felhívó végzést a panaszos 2019. április 12-én, míg a visszautasító végzést 2019. május 17-én vette át.

5) A Rendőrkapitányság által megküldött egyéb dokumentumok (a panaszos Rendőrkapitányságra küldött elektronikus panaszbeadványa; a rendőri jelentések, valamint a küldés leírása) az ügy szempontjából további releváns információt nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület első körben azt vizsgálta, hogy a panaszos beadványát határidőben terjesztette-e elő.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított harminc napon belül lehet előterjeszteni.

Az Rtv. 93/B. §-ának (1) bekezdése szerint, az intézkedést fogantató szervhez benyújtott panaszt az intézkedést fogantató szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el. Ugyanezen § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a panaszt az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni, és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harmincöt napon belül kell elbírálni.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumokból kiderül, hogy a panaszos a 2019. március 22-ei intézkedéssel szemben 2019. március 29-én, elektronikus úton (e-mail formájában) panaszt terjesztett elő a Rendőrkapitányságon. Tekintettel arra, hogy a panaszjárásra vonatkozó törvényi rendelkezéseknek megfelelően kizárólag postai úton, ügyfélkapun keresztül, fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum formájában, vagy szóban terjeszthető elő panasz a rendőrségen [az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 26. §-ának (1) bekezdése, valamint 35. §-ának (2) bekezdése], az egyszerű elektronikus levél nem elegendő a panaszjárás lefolytatásához. E körülményről a Rendőrkapitányság hiánypótlásra felhívó végzésében tájékoztatta a panaszost. (A végzést a panaszos 2019. április 12-én átvette.) Mivel a hiánypótlásra megadott határidő eredménytelenül telt el, a Rendőrkapitányság a panaszjárást visszautasítással zárta. (A visszautasító végzést a panaszos 2019. május 17-én átvette.) A panaszos a visszautasító végzés kézhezvételétől számított 8 nap után, 2019. május 25-én, a késő esti órákban jelent meg a Rendőrkapitányságon abból a célból, hogy panaszát szóban megtegye.

Tekintettel arra, hogy a panaszos bőven a hiánypótlásra felszólító végzésben megadott határidőn túl kísérelte meg panaszát szóban előadni, olyan egyéb körülmény pedig nem merült fel az ügyben, amely arra utalna, hogy a panaszos önhibáján kívül csúszott ki a megadott határidőből, a Testület megállapította, hogy a panasz a 2019. március 22-ei intézkedés tekintetében elkésett, így annak elbírására a Testületnek hatásköre nincsen.

IV.

A panaszos sérelmezte a Rendőrkapitányságon 2019. május 25-én történeteket (vele szemben tisztességtelen hangnemet alkalmaztak, panaszát nem vették föl, őt igazoltatták).

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való, VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való, és XXV. cikkében foglalt petíciós jogát, továbbá XV. cikke szerinti egyenlő bánásmód követelményét az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta a panaszos azon sérelmét, hogy a Rendőrkapitányságon nem tudta megtenni panaszát.

A panaszos előadása szerint mielőtt bement a Rendőrkapitányságra érdeklődött telefonon, hogy hétvégén is tehet-e szóban panaszt a Rendőrkapitányságon, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy igen. Végül a Rendőrkapitányságon nem vették föl a panaszát.

a) Ahogy a Testület az állásfoglalás III. részében megállapította, a panaszos nem tett eleget a hiánypótlásra felszólító végzésben leírtaknak, mire 2019. május 25-én a Rendőrkapitányságon megjelent, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő bőven letelt. Ennek megfelelően a 2019. március 22-ei rendőri intézkedés tekintetében már nem volt lehetősége panaszt tenni.

Ennek megfelelően nem sérült a panaszos petíciós joga annak eredményeként, hogy nem tudott a Rendőrkapitányságon, a fenti napon szóban panaszt tenni.

b) A fentieknek megfelelően a Testület vizsgálta, hogy a Rendőrkapitányság eleget tett-e az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése szerinti segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettségének.

A hivatkozott törvényi rendelkezés szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A panaszos a felvilágosítás tartalma tekintetében pusztán csak arra utalt, hogy a Rendőrkapitányságon elhangzottak a következő közlések: „Ha lejár a panaszbeadvány időpontja, mi felelősséget nem vállalunk”, „Nyugodtan erre is tehetsz panaszt” (arra vonatkozóan, hogy a panaszos a Rendőrkapitányságon nem tudta szóban előterjeszteni panaszát).

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint a panaszost B. G. r. őrnagy meghallgatta, majd felvilágosította a panasztételi lehetőségekről, és közölte, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő már letelt, amit a panaszos tudomásul vett. A panaszos által hivatkozott „Ha lejár a panaszbeadvány időpontja, mi felelősséget nem vállalunk” közlés tényét B. G. r. őrnagy tagadja. A rendőrségi iratokból kiderül továbbá, hogy a panaszos telefonhívásáról hangfelvétel már nem áll rendelkezésre, mivel azt az Rtv. 42. §-ának (7) bekezdésének a) pontjának megfelelően már automatikusan törölte a rendszer.

A Testület álláspontja szerint az Alaptörvény XXIV. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jogállami követelmény, amelynek megfelelően a jogok érvényesítése olyan eljárás keretében kell, hogy történjen, amely megfelelő biztosítékot jelent a törvényes és elfogulatlan állami döntésre. Természetes követelmény tehát a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése egy demokratikus jogállam esetében, hiszen az egyes emberekkel szemben az állam természetétől fakadóan mindig erőfölényes pozícióban van. Ennek megfelelően szükséges, hogy az államhatalom nevében eljáró személyek minden esetben teljes körű tájékoztatást adjanak az eljárás alá vont személyeknek jogaik, kötelezettségeik, valamint az eljárás körülményei tekintetében.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a panasztételi felvilágosítás tartalmára vonatkozó sérelmet nem fogalmazott meg, így a Testület elfogadja a rendőrség álláspontját, miszerint megfelelő felvilágosítást adott a panaszos számára. A panaszos által hivatkozott közlések ténye tekintetében ugyan ellentmondás feszül a panaszosi és a rendőrségi álláspontok között, ugyanakkor – mivel egyéb körülmény a panasztételi felvilágosítás tartalma tekintetében a panaszos beadványából nem derül ki – e közlések önmagukban nem tekinthetők alapjog-sértőnek, ugyanis kontextus nélküli tartalmuk nem ellentétes a jogszabályi rendelkezésekkel. Természetesen önmagukban e közlések elégtelenek lennének, ám e körülményre utaló panaszelem a beadványban nem szerepel.

Ennek megfelelően a Testület megítélése szerint e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

2) A Testület értékelte, hogy a rendőrség a panaszt indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos sérelmezte, hogy a Rendőrkapitányságon őt igazoltatták. Álláspontja szerint ennek az oka az ő roma származása volt.

Az Alaptörvény Az Állam fejezetének 46. cikke alapján a rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme.

Az Rtv. 1. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzése.

Az Rtv. 2. § -ának (1) bekezdés második mondata úgy rendelkezik, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ugyanezen § (2) bekezdése alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület számos korábbi állásfoglalásában felhívta a figyelmet arra, hogy az igazoltatás szigorúan célhoz kötött intézkedés, amelyet minden esetben olyan konkrét tényeknek, körülményeknek kell megalapozniuk, amelyek alapján az eljáró rendőr okkal feltételezheti, hogy az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontjában taxatív módon meghatározott valamely cél elérése érdekében az igazoltatásra feltétlenül szükség van.

A Testület álláspontja szerint egy tény, vagy körülmény akkor teszi szükségessé az igazoltatást, ha az az objektív mérlegelés szerint a mindenkor tudományos és szakmai álláspontok alapján megalapozottan felveti a rendőri fellépés szükségességét. Minden ezzel ellenkező megközelítés kiüresítené a törvényi rendelkezést, és önkényes intézkedésekre adhatna alapot.

Az Alaptörvény XXIV. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való jog – ahogy arra a Testület az állásfoglalás IV. rész 1) pontjában már utalt – alapvető jogállami követelmény, amelynek célja a törvényes és elfogulatlan, azaz önkénytől mentes államhatalmi fellépés.

Az önkénytől mentes államhatalmi fellépés követelménye szorosan összefügg az Alaptörvény jogegyenlőségre és egyenlő bánásmódra vonatkozó Szabadság és Felelősség fejezet XV. cikkében foglalt, valamint az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) követelményeivel. A hivatkozott alaptörvényi és jogszabályi követelmények alapján elmondható, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, azaz Magyarország területén tartózkodó természetes személyekkel, ezek csoportjaival, valamint a jogi személyekkel és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekkel szemben e törvény

rendelkezései szerint azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell eljárni.

Az Ebktv. 4. §-ának d) pontja alapján az egyenlő bánásmód követelményét a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek [...] eljárásaik és intézkedéseik során (a továbbiakban együtt: jogviszony) kötelesek megtartani. [E követelményre utal az Rtv. hivatkozott 13. §-ának (2) bekezdése.]

Külön kiemelendő, hogy az igazoltatás érinti az igazoltatás alá vont személynek az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezet VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát is, hiszen az igazoltatás immanens fogalmi eleme a személyazonosság megállapítása.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratokból pusztán annyi derül ki, hogy az igazoltatás jogalapja az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja volt. A Testület hiába kérdezett rá a panaszos igazoltatásának céljára, arra a rendőrségtől válasz nem érkezett, és arra a rendőrség által megküldött iratok tartalmából sem lehetett következtetni.

A Testület gyakorlata szerint, amennyiben a rendőrség a panasz tartalmának megismerését követően nem cáfolja a panaszos állítását (és a rendelkezésre álló információk sem támasztanak kétséget azzal kapcsolatban), valamint – ahol szükséges – nem igazolja intézkedésének célját, úgy a Testület a döntését a panaszos állítására alapozza.

A Testület megítélése szerint – a fentiekre tekintettel – az igazoltatás ténye súlyosan sértette az egyenlő bánásmód követelményét, a panaszos tisztességes eljáráshoz való, valamint személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát.

3) A Testület vizsgálta a rendőrök panaszossal szemben alkalmazott hangnemet.

A beadvány szerint a Rendőrkapitányságon a panaszossal „flegmán”, lealacsonyító stílusban kommunikáltak. A panaszos úgy érezte, hogy vele szemben támadó hangnemben lépnek fel, őt meg akarták félemlíteni.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint a rendőrök a panaszossal folytatott kommunikáció nem volt lekezelő, sem becsmérlő, annak során tisztelettudó és udvarias hangnemet alkalmaztak.

A Testület a panasz e része kapcsán emlékeztet az Rtv. 2. §-ában foglaltakra, miszerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-

ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszosi és rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amelyet a rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2019. március 22-ei intézkedés tekintetében a panaszos önhibájából kifutott a panasztételre nyitva álló határidőből, így e tekintetben a Testületnek nem volt lehetősége vizsgálatot folytatni.

A Testület ugyanakkor vizsgálta a 2019. május 25-én, a Rendőrkapitányságon történteket.

A Testület a rendőrség panaszkezelési és felvilágosítás adási kötelezettsége tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy mivel a panaszos bőven túllépte a panasz előterjesztésére nyitva álló határidőt, már nem volt lehetősége panaszt tenni a 2019. március 22-ei rendőri intézkedés tekintetében, így az a körülmény, hogy panaszát nem tudta megtenni, őt csupán felvilágosították a panasztételi lehetőségeiről, nem sértette az ő petíciós, valamint tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

Ugyanakkor a Rendőrkapitányság a Testület erre irányuló kérdése ellenére sem igazolta a panaszos igazoltatásának célját, és rendelkezésre álló információk alapján sem lehetett az igazoltatás jogszerű céljára következtetni, a Testület álláspontja szerint súlyosan sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való, valamint személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga.

Tekintettel arra, hogy a Testület súlyos alapjogsérelmet állapított meg a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2019. szeptember 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag